

خطبه های آتشین سرشار از حقایق تلخ امام جمعه غرب کابل (افغانستان)

از بس شیعه را بر ضد سنی و سنی را بر ضد شیعه تحریک کردیم که یک جای کوچک در جهان اسلام امروز جایی باقی نمانده که در آن غوغا بر پا نباشد و خون فرزندان مسلمان برای مسلمانان مباح نباشد، نتیجه همین تبلیغات است که امروز دامنگیر مسلمین شده.

علمای مسلمان !

در صدر اسلام مساله حق اساسی و اینها بحثی است اما واقعیت تاریخی این است که علی (ع) با خلفای ثلاثه چنان زندگی کرد که برای دفاع از عثمان، علی (ع) پسرانش را فرستاد، حسن (ع) یا حسین(ع) یکی از فرزندان پیامبر به دفاع از عثمان زخمی شد.

کجا شما دیده اید که اینها با هم گلاویز شده باشند و جنگ وجدال کرده باشند؟ وحدت اسلامی را حفظ کردند. ائمه دین و فقهای امت که مکاتب فقهی را به نام مذاهب به وجود آوردند با یک دیگر دشمن نبودند. ما امروز کار را به جای رسانده ایم که مسلمان دشمن تر از مسلمان ندارد.

بعضی از کشورهای اسلامی، شعار اتحاد با یهود را بر ضد بعضی کشورهای اسلامی دیگر مطرح می کنند.

کار ما به کجا رسیده؟ مسلمان، مسلمان را قتل عام می کند. به بچه مسلمان رحم نمی کند. به ناموس مسلمان رحم نمی کند. به عزت مسلمان رحم نمی کند، به کشورهای اسلامی رحم نمی کند،

کران تا کران بلاد اسلامی غرق در جنگ و نفاق است که در آن نه یهود است، نه مسیحی است، نه هندو است نه کسی دیگر، مسلمان است که در نمیدانم سوریه و عراق و منطقه عربی و مصر تا لیبی و الجزایر، و اینجا هم افغانستان و پاکستان، کجا و کجا، جنجال خلق میکند و روزی نیست که دامن مسلمانان از خون عزیزانشان تر (خیس) و سرخ نباشد.

ما با همین تبلیغات این فضا را به وجود آوردیم.

دهن ملای شیعه بشکند که بر ضد سنی تبلیغ می کند و دهن ملای سنی بشکند که علیه شیعه تبلیغ می کند.

حاصلش همین است که امروز ما گرفتار آن ایم. نه دولت کار را حل می تواند نه مردم کار را حل می تواند.

هرکجا در بلاد اسلامی قدم بگذاری آخر دیروز جنگ آوران مورد قتل و غارت قرار می گرفت، امروز خانواده ها و مردم بی طرف، نه تنها اطفال مصون نیستند، زنهای مصون نیستند، نوامیس مردم مصون نیستند.

برای آنکه ما راه پیغمبر را رها کردیم و را شیطان را در بین مردم تبلیغ کردیم. سنت شیاطین را دنبال کردیم، هر کدام ما جزء لشکر ابلیس گردیدیم و جامعه خود را پاره پاره و تکه تکه کردیم، آنگه هم گله داریم که خدا لعنت کند این را ، خدا لعنت کند آن را، چنین بلای را بر سر ما آورده.

فریادهای استاد شفق: کار را به جای رسانده ایم که مسلمان دشمن تر از مسلمان ندارد

من معتقدم سازمانهای جاسوسی بین المللی، ابرقدرتها و دشمنان اسلام تلاش می کنند بین ما خراب کاری کنند. اما زمان که ما آماده نباشیم، پس خراب کاری نمی توانند.

پدري که با اولادش بد برخورد دارد و ناقص معامله میکند، فرزندش توسط دشمنانش استخدام و خانواده اش را بر باد می کند. مردی مدبر وقتی فرزندانش را با برخورد درست از عواطفش سرشار کند، هیچ کس در درون

فامیلش نفوذ کرده نمی تواند، این ماییم که بهانه به دست دشمن داده ایم، مسلمان روز جمعه لباس سفید می پوشد، اسلحه بر میدارد، مسلمین را برای رضای خدا قتل عام می کند. ناموس مسلمان را برای خدا هتک می کند. امنیت مسلمین را برای خدا بر باد می دهد و از بین می برد. یک شبه به وجود نیامده، هزار و سیصد سال پس از پیغمبر و پس از ائمه راستین، در حدود هزار سال منظم شیعه بر ضد سنی و سنی بر ضد شیعه تبلیغ کرد، امروز حاصلش تکفیری هاست، حاصلش اینه.

و در افغانستان؛ ما بلیه ی شیعه و سنی را داشتیم، بلیه ی اقوام هم بر آن علاوه شد؛ فلانی پشتوست. فلانی هزارست، فلانی تاجیکست. از اول گفته شد، نکنید این کار را، هزاره را نکشید که پشتون هم کشته خواهد شد. پشتون را نکشید که تاجیک هم کشته خواهد شد، تاجیک را تحقیر نکنید که همه مردم تحقیر خواهد شد، مازدیم یکی دیگر را، به نام این و به نام آن، امروز این چه بلاست که دامنگیر مردم افغانستان شده، در مشرقی مردم مسلمان پشتون زبان است نه کسی دیگر، بچه مسلمانها نماز می خوانند، قرآن می خوانند، برای خدا مسلمانهای پشتون زبان را روی مین می نشانند، منفجر میکنند که تکه تکه به آسمان پرتاب شود. در قندوز و بدخشان و میدانم کجاو کجا، در فاریاب و جوز جان هم تاجیک را قتل عام میکند و هم بی حرمتی نسبت به نوامس آنها می کند وهم ازبک را، هزاره که هیچ مسیر امن ندارد، در دره غور بند باید قربانی شود، در دره

میدان باید قربانی شود، در مسیر کابل غزنی باید قربانی شود، در مسیر قندهار باید قربانی شود، در مسیر هرات باید قربانی شود، در اطراف ولایات باید قربانی شود، و بالاخره هفت نفر مظلوم، زن، کودک، مرد پیرمرد و از پای افتاده چند روز پیش در زابل، گردن اینها را با کارد می برند گوی که یک مرغ را گردن می کنند و بیچاره ها را با آن وضع فجیع به شهادت می رسانند.

ما به کجا رسیده ایم؟ ای علما ما به کجا رسیده ایم؟ به کجا می رود کاروان وطن؟ ای سیاسیون ما به کجا رو داریم؟ روشنفکران به کجا می رود این کاروان لجام گسیخته که دزد زده و دشمن زده شده، به کجا می رویم؟ به خاطر دخترک نه ساله، که خوش انقلاب تبسم در دنیا نام پیدا کرده.

دنیا به حال بیچارگی و درماندگی افغانستان گریست، ما در مانده ایم، بیچاره ایم، این بیچارگیست، این قوت نیست یک طفل را سر بردن، این قدرت نیست یک طفل را پرپر کردن، این بیچارگی و درماندگی اخلاقی یک ملت است.

ملت افغانستان به چه بیچارگی رسیده اید طفل شما را می گیرد جلو روی شما مانند یک گیاه پاره می کند و می اندازد، این کجای درماندگی افغانستان است؟ ما چقدر درمانده شده ایم؟

دولت مردان باد در غب غب نیندازید، بیچاره اید، علما! در مساجد و حسینیه ها و نمازهای جمعه و خطبه های عید گردن فرازی نکنید، سخت زندگی ننگین دارید، سخت بیچاره اید، سخت در مانده اید، مصیبت زابل، مصیبت مردم جاغوری نبود، یا خانواده های آنها، این درمانگی انسانیت بود. درماندگی بشریت بود. این بیچارگی و رو سیاهی مسلمین است.

شکریه آخرین لحظه هم خندید. او میخواست با گلوی بریده اش هم خنده را نثار مردمش کند تا زندگی مردمش از این عبوسی و خصومت و نفرت و دشمنی خارج شود. این درماندگی ماست، تظاهرات هم که در این رابطه اتفاق افتاد. هرکس می خواهد به نامش کند، دروغ می گوید. مردم از بیچارگی برآمدند فریاد کشیدند، زن و مرد فریاد کشیدند.

برای اولین بار است که زخم گردن شکریه قلب تمام مردم افغانستان را پاره کرد و همه گفتند بس است. بیشتر از این باید درماندگی و بیچارگی به وجود نیاید.

پشتون گریه کرد، تاجیک گریه کرد، ازبک گریه کرد. اما ای مردم این حرکت بسیار قابل ستایش است. ما توانستیم مظلومیت خود را به صورت آفتاب اندازیم، تا دنیا شاهد درماندگی و بیچارگی ما باشد. ولی تا زمان که خود ما تصمیم به حل مساله نگیریم و بخواهیم از هر قضیه استفاده سوء و نا جاییز کنیم، کار ما به جایی نمی رسد.

مرگ شکریه، ببینید! فرخنده در کابل، یک دختر مسلمان قرآن خوان، به نام دشمنی با قرآن آتش زده شد در برابر چشم همه مردم. این ننگ است بر ما.

مردم افغانستان این ننگ را شسته نتوانستیم، که رخشانه با آن وضع فجیع در غوروات سنگ سار شد، آنجا شرف انسانی و شرف ملی مردم افغانستان و شرافت و عزت اسلامی مردم افغانستان سنگ سار شد. منبع: بولتن نیوز

خطیب: استاد عزیزالله شفق بهسودی

برای مشاهده کلیپ سخنان این خطیب توانمند و شجاع افغانستان

کلیک کنید

وبسایت سجاد سلیمانی

SajadSoleimani.ir